

1946 Jun 27 ILO Seattle

439 Konvensjon 68 om kost og forpleining for besetninger på skip.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttl. stemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som er blitt sammenkalt i Seattle av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå og har kommet sammen til sin 28. sesjon den 6. juni 1946, og

som har besluttet å vedta visse forslag om proviant og forpleining for besetninger ombord på skip, som er fjerde post på sesjonens dagsorden, og som har vedtatt at disse forslag skal ha form av en internasjonal Konvensjon,

vedtar herved, den 27. juni 1946, følgende konvensjon som skal benevnes Konvensjonen av 1946 om skipsbesetningers proviant og forpleining.

Art. 1. 1. Ethvert medlem av Den internasjonale arbeidsorganisasjon som denne konvensjon gjelder for, plikter å arbeide for at proviantering og forpleining for besetningene på dets fartøyer, enten de er i offentlig eller privat eie, holdes på et tilfredsstillende nivå når de er sysselsatt med transport av last eller passasjerer i ervervsøyemed og er registrert i et land hvor denne konvensjon er i kraft.

2. Nasjonale lover og forskrifter eller, hvis slike lover og forskrifter ikke finnes, kollektive avtaler mellom arbeidsgivere og arbeidere, skal avgjøre hvilke fartøyer eller grupper av fartøyer som skal anses som sjøgående fartøyer etter denne konvensjon.

Art. 2. Følgende virksomhet skal utføres av vedkommende myndigheter for så vidt de ikke blir tilfredsstillende utført i kraft av kollektive avtaler:

- Utforming og håndhevelse av forskrifter om proviantering, vannforsyning og forpleining; videre om buser og andre forpleiningsroms — herunder oppbevaringsrom og kjøleroms — innredning, beliggenhet, ventilering, oppvarming, belysning, vannledningssystem og utstyr.
- Inspeksjon av proviant og vannforsyninger, og av rom, innretninger og utstyr ombord på skip til oppbevaring, behandling og tilberedning av matvarer.
- Utstedelse av sertifikater for de medlemmer av matstellpersonalet som skal ha visse fastsatte kvalifikasjoner.

- Utforskning av, og arbeid med opplæring og opplysning om hvorledes en ordentlig proviantering og forpleining skal opprettholdes.

Art. 3. 1. Vedkommende myndigheter skal stå i nært samarbeid med organisasjonene av redere og sjømenn, og med de sentrale og lokale myndigheter som har med spørsmål om kost og helse, og kan om nødvendig benytte seg av disse myndigheters medvirkning.

2. De forskjellige myndigheters arbeid skal samordnes på en slik måte at overlapp og uklar avgrensning av kompetanseområdene unngås.

Art. 4. Vedkommende myndigheter skal ha et fast personale av kvalifiserte personer, deriblant også inspektører.

Art. 5. 1. Hver medlemsstat skal ha lover og forskrifter om proviantering og forpleining som tar sikte på å beskytte helse og velbefinnende for besetningen på de fartøyer som er nevnt i artikkel 1.

2. Disse lover eller forskrifter skal kreve

- proviant- og vannforsyninger som i forhold til besetningens størrelse og reisens varighet og karakter er passende med hensyn til mengde, næringsverdi, kvalitet og utvalg,
- innredning og utrustning av forpleiningsavdelingen på ethvert fartøy på en slik måte at ordentlige måltider kan serveres til besetningens medlemmer.

Art. 6. Ved nasjonale lover eller forskrifter skal det innføres en ordning hvorefter vedkommende myndigheter inspisierer:

- proviant- og vannforsyninger,
- alle rom og alt utstyr som brukes til oppbevaring og håndtering av proviant og vann,
- byssutstyr og annet utstyr for tilberedning og servering av måltider, og
- kvalifikasjonene til de medlemmer av forpleiningspersonalet som ifølge de nevnte lover eller forskrifter skal oppfylle visse fastsatte vilkår.

Art. 7. 1. Nasjonale lover eller forskrifter, eller hvor slike lover og forskrifter ikke finnes, kollektive avtaler mellom arbeidsgivere og arbeidere, skal inneholde bestemmelser om inspeksjon til sjøs med fastsatte mellomrom ved skipsføreren eller en offiser som er særskilt utpekt av ham til dette, sammen

med et ansvarlig medlem av forpleiningsbesetningen, av

- a) proviant- og vannforsyning,
b) alle rom og alt utstyr som brukes til oppbevaring og håndtering av proviant, vann og bysseutstyr og annet utstyr for tilberedning og servering av måltider.

2. Resultatene av hver slik inspeksjon skal opptegnes.

Art. 8. En særskilt inspeksjon skal foretas av representanter for vedkommende myndigheter i registreringslandet, hvis skriftlig klage fremsettes av et så stort antall eller en så stor del av besetningen som fastsettes ved nasjonale lover eller forskrifter, eller på vegne av en anerkjent organisasjon av redere eller sjømenn. For å unngå forsinkelse ved skipets avgang, bør slike klager fremsettes så tidlig som mulig og senest 24 timer før den fastsatte avgang.

Art. 9. 1. Inspektørene skal ha myndighet til å fremsette anbefalinger for skipsrederen eller for skipsføreren eller for andre ansvarlige personer med sikte på en bedring av forpleiningsnivået.

2. Nasjonale lover eller forskrifter skal fastsette straff for

- a) at redere, skipsførere, besetningsmedlemmer eller andre ansvarlige personer unnlater å oppfylle de krav som er fastsatt i gjeldende nasjonale lover eller forskrifter, og
b) ethvert forsøk på å hindre en inspektør i utøvelsen av hans plikter.

3. Inspektørene skal sende inn regelmessige rapporter til vedkommende myndigheter om sitt arbeid og de oppnådde resultater. Disse rapporter skal settes opp etter ensartede retningslinjer.

Art. 10. 1. Vedkommende myndigheter skal utarbeide en årlig rapport.

2. Årsrapporten skal fremlegges så snart som mulig etter utgangen av det år som den gjelder, og den skal være lett tilgjengelig for alle interesserte institusjoner og personer.

3. Eksemplarer av årsrapporten skal sendes Det internasjonale arbeidsbyrå.

Art. 11. 1. Opplæringskurser for ansettelse i forpleiningstjenesten på sjøgående skip skal holdes enten i godkjente skoler eller på andre måter som kan godtas både av redernes og sjømennenes organisasjoner.

2. Det skal gis adgang til repetisjonskurser for at de som allerede er opplært, skal kunne holde sine kunnskaper og ferdigheter på høyde med utviklingen.

Art. 12. 1. Vedkommende myndighet skal samle inn de nyeste opplysninger om ernæring og om metoder for innkjøp, oppbevaring, konservering, tillag-

ning og servering av mat med særlig sikte på forpleiningsbehovene ombord på skip.

2. Disse opplysninger skal gjøres tilgjengelig gratis eller til rimelig pris for dem som fremstiller og handler med skipsproviant og utstyr, og for skipsførere, stueter, kokker, og for redere, sjømenn og deres organisasjoner; hertil skal benyttes egnede former for offentliggjøring, såsom håndbøker, brosjyrer, oppslag, plansjer eller kunngjøring i fagskrifter.

3. Vedkommende myndigheter skal utstede anbefalinger med sikte på å forebygge spill av matvarer, gjøre det lettere å opprettholde et tilbørlig renslighetsnivå og sikre så praktiske arbeidsvilkår som mulig.

Art. 13. Enhver av de funksjoner som er tillagt vedkommende myndigheter vedrørende utstedelse av sertifikater for matstellpersonalet og innsamling og spredning av opplysninger, kan disse myndigheter fri seg fra ved å overdra arbeidet helt eller delvis til en sentralorganisasjon eller -myndighet som utøver lignende funksjoner som gjelder sjømenn i sin alminnelighet.

Art. 14. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 15. 1. Denne konvensjon er bindende bare for de medlemmer av Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått sine ratifikasjoner registrert hos Generaldirektøren.

2. Den trer i kraft 6 måneder etter at det er blitt registrert ratifikasjoner for 9 av følgende land: De forente stater, Argentina, Australia, Belgia, Brasil, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannia, Hellas, India, Irland, Italia, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Tyrkia og Jugoslavia. Blant disse må det være minst 5 medlemmer som hver har minst 1 mill. brutto registertonn skipstonnasje. Denne bestemmelse er tatt med for å gjøre det lettere og oppmuntre medlemsstatene til snarlig å ratifisere konvensjonen.

3. Deretter trer konvensjonen i kraft for hver enkelt medlemsstat 6 måneder etter at dets ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 16. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan si den opp når 10 år er gått fra den dag konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding om det til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse er ikke gyldig før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Hver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke

innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter si opp konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 17. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er meddelt ham av medlemmene av Organisasjonen.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene av Organisasjonen om registreringen av den siste av de ratifikasjoner som er nødvendig for å sette konvensjonen i kraft, skal han gjøre medlemmene oppmerksom på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 18. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal gi Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter reglene i foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 19. Når Styret for det Inter-

nasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for Generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 20. 1. Dersom konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til reglene i artikkel 16, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft;
- b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle fortsatt være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, og som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 21. Den engelske og den franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.